

Posl. br. 14. St-61/2018
Posl. br: 14. St-34/2014
sudac: Jozo Čaleta

SPLIT

ZA

ZAGREB

POSREDOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

**protiv Rješenja Trgovačkog suda u Splitu
broj 14. St-61/2018 (ex: 14. St-34/2014) od 16.
01. 2018. godine**

05 -02- 2018

POSTA LAHAR 11 513 926
 Broj prijavitelja 11 513 926
 Tekućerica 11 513 926

i

PRIJEDLOG

**radi odustajanja od nastavljanja postopka
radi naknadne diobe sukladno čl. 289.st.3. SZ**

I. Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu br. 14. St-61/2018 (Ex: St-34/2014) od 16. 01. 2018. godine određen je nastavak postupka radi naknadne diobe stečajne mase u zaključenom stečajnom postupku nad bivšim stečajnim dužnikom: GRAFEX d.o.o., Split, Orišća 11/a, OIB: 91798757042., te da se stečajni postupak nastavlja u odnosu na stečajnu masu i pod

tvrtkom/nazivom: „Stečajna masa iza GRAFEX d.o.o. u stečaju“ (točka I. izreke), ... te se određuje upis Stečajne mase iz ovog Rješenja u sudski registar sa svim podacima iz čl. 438. Stečajnog zakona... (točka IV. izreke)..., pa IMEX BANKA d.d. kao stečajni vjerovnik, pravodobno u zakonskom roku, izjavljuje žalbu protiv gore citiranog Rješenja pobijajući ga zbog:

- pogrešne primjene materijalnog prava,
- bitne povrede procesnih odredbi Stečajnog zakona i ZPP-a
- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja

Činjenična i pravna utvrđenja pobijanog Rješenja nisu pravilna ni zakonita, a pobijano Rješenje je rezultat bitne povrede odredbi stečajnog i parničnog postupka, što proizlazi iz slijedećih razloga.

1. Osporeno rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, jer točka I. izreke proturječi razlozima rješenja danim u obrazloženju, čime je počinjena bitna povreda čl. 354. st. 2. t. 11. ZPPa.

Naime, iz točke I. izreke osporenog Rješenja proizlazi da je postupak nastavljen radi „*naknadne diobe stečajne mase*“, međutim iz izrazloženja osporenog Rješenja ne proizlazi da je stečajni upravitelj pronašao imovinu koja ulazi u stečajnu masu (čl. 289. st. 1. točka 3.) ili da su se ostvarile pretpostavke da se zadržani iznosi podijele stečajnim vjerovnicima (čl. 289. st. 1. točka 1.).

Naprotiv, iz obrazloženja proizlazi da navodnu „*imovinu koja ulazi u stečajnu masu*“ čine parnice koje se kod tog Suda vode pod brojem 13 P-970/2012 i 10 P-748/2015(?!), a koje parnice očito ne predstavljaju imovinu pronađenu nakon završnog ročišta, jer je parnica 13 P-970/2012 pokrenuta davno prije završnog ročišta, a parnica 10 P-748/2015 je pokrenuta radi osporavanja utvrđene tražbine Imex banke d.d. po stečajnom vjerovniku Dinu Markiću i ne može povećati stečajnu masu.

2. Nadalje, osporeno rješenje ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, jer o odlučnim činjenicama postoji proturječnost između onoga što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju Izvješća stečajnog upravitelja od 12. 01. 2018.g. te Zapisnika Suda sa stečajnog ročišta od 05. 05. 2015. godine i predmeta parnice koja se pred tim sudom vodi pod brojem 10 P-748/2015, čime je počinjena bitna povreda čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a.

Naime, u osporenom Rješenju se navodi da iz Izvješća stečajnog upravitelja od 12. 01. 2018.g. proizlazi da imovinu koja ulazi u stečajnu masu čine „*parnice radi prikupljanja imovine koja ulazi u stečajnu masu a koje se kod ovog suda vode pod brojem 13 P-970/2012 i 10 P-748/2015*“.

Međutim, na izvještajnom ročištu u stečajnom postupku koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Splitu nad označenim stečajnim dužnikom, **stečajni vjerovnici su odlučili, a stečajni Sud Zapisnikom s ročišta br. 14 ST 34/2014 od 05. svibnja 2015.g. utvrdio ODLUKU skupštine vjerovnika da se stečajni upravitelj upućuje NE PREUZIMATI sudski postupak koji se vodi kod ovog suda pod brojem P- 970/2012**, pa su očito razlozi o odlučnim činjenicama proturječni.

U svakom slučaju, parnica koja se kod Trgovačkog suda u Splitu vodi pod brojem 10 P-748/2015 je pokrenuta radi utvrđenja osporavanja utvrđene tražbine Imex banke d.d. po stečajnom vjerovniku Dinu Markiću i ishod te parnice ni u kojem slučaju ne može povećati stečajnu masu, pa je očito da o odlučnim činjenicama postoji proturječnost.

Dokaz: predlaže se da Sud obavi uvid u Zapisnik s izvještajnog ročišta od 05. svibnja 2015.g. i Odluku skupštine vjerovnika u stečajnom postupku br. 14 ST 34/2014, kao i uvid u parnični spis koji se kod toga suda vodi pod brojem 10 P-748/2015.

3. Pobijanim rješenjem je pogrešno primijenjeno materijalno pravo, zbog čega ga treba poništiti.

Naime, čl. 289. Stečajnog zakona propisane su pravne pretpostavke za određivanje nastavka stečajnog postupka radi naknadne diobe, pod uvjetom da se nakon završnog ročišta:

- ostvare pretpostavke da se zadržani iznosi podijele stečajnim vjerovnicima,
- iznosi koji su isplaćeni iz stečajne mase vrate u masu,
- pronađe imovina koja ulazi u stečajnu masu.

Međutim, u konkretnom slučaju niti jedan od uvjeta propisanih čl. 289. st. 1. Stečajnog zakona nije bio ispunjen da bi Sud mogao primijenom navedene odredbe nastaviti stečajni postupak.

Dapače, iz obrazloženja osporenog Rješenja proizlazi da, ne samo da nakon završnog ročišta nije pronađena apsolutno nikakva imovina koja bi ušla u stečajnu masu, već da je parnica br. 10 P-748/2015 pokrenuta po osporavatelju Dinu Markiću radi utvrđenja osporavanja utvrđene tražbine Imex banke d.d., a da je parnica 13 P-970/2012 pokrenuta davno prije završnog ročišta i da su u odnosu na nju vjerovnici na ročištu od 05. 05. 2015.g. donijeli odluku da je neće preuzimati!

Žalitelj podsjeća da Sud ne smije primijeniti materijalno pravo na činjenice koje nisu iznesene i utvrđene u postupku. Tako i Vrhovni sud RH u odluci br. Revt-48/05 od 2. 11. 2005.g.

Dokaz: uvid u preslik Poziva Suda i tužbe u predmetu br. 10 P-748/2015, izvod odluke Vrhovnog suda RH br. Revt-48/05 od 2. 11. 2005.g., u prilogu

4. Osporenim Rješenjem Sud je pogrešno primijenio materijalno pravo i baš odredbu čl. 108. Stečajnog zakona.

Naime, iz odredbe čl. 108. Stečajnog zakona proizlazi da Sud može ukinuti odluku skupštine vjerovnika najkasnije u roku od 8 dana od dan održavanja skupštine.

Međutim, u konkretnom slučaju niti je bilo tko od stečajnih vjerovnika, stečajnog upravitelja a ni sud po službenoj dužnosti podnio prijedlog, a niti u roku propisanom tim člankom ukinuo odluku skupštine vjerovnika donesenu na ročištu od 05. 05. 2015. godine, zbog čega Sud nije ni mogao nastaviti stečajni postupak radi nastavka vođenja parnice 13 P-970/2012 u odnosu na koju je skupština vjerovnika donijela ODLUKU da se neće preuzimati, odnosno da se neće nastaviti.

5. U svakom slučaju, osporenim rješenjem je Sud pogrešno i nepotpuno utvrdio odlučne činjenice za primjenu čl. 289. st. 1. Stečajnog zakona, zbog čega osporeno rješenje treba poništiti.

Naime, parnica koja se kod tog Suda vodi pod brojem 13 P-970/2012 je pokrenuta davno prije završnog ročišta održanog 05. 05. 2015.g., zbog čega nije ispunjena odlučna činjenica da se nakon završnog ročišta pronađe imovina koja ulazi u stečajnu masu, a sve da bi iz te parnice i mogla proizaći bilo kakva imovina koja bi ušla u stečajnu masu, skupština vjerovnika je 05. 05. 2015.g. donijela odluku da stečajni upravitelj ne preuzima navedenu parnicu.

S druge pak strane, iz parnice koja se kod tog suda vodi pod brojem 10 P-748/2015 ne može niti proisteći bilo kakva imovina iz koje bi se povećala stečajna masa, jer se navedena parnica vodi radi UTVRĐENJA, a ne radi isplate, i jer je tu parnicu pokrenuo osporavatelj Dino Markić, a ne stečajni dužnik, pa za stečajnog dužnika ne može ni proizaći nikakva imovina u slučaju da Dino Markić uspije u tom sporu.

Dapače, nastavljanje navedene parnice nije osnovano ni svrsishodno, jer ako stečajni upravitelj nije pronašao stečajnu masu koja bi se mogla podijeliti vjerovnicima, tada je apsolutno irelevantno

hoće li Dino Markić uspjeti ili ne s osporavanjem utvrđene tražbine Imex banke d.d., jer ako nema stečajne mase koja bi se mogla podijeliti vjerovnicima, bespotreban je nastavak navedene parnice!

Dakle, očito je da se parnica pod brojem 13 P-970/2012 ne može voditi u ime i za račun stečajne mase jer su stečajni vjerovnici odlučili da tu parnicu neće voditi, a da se parnica br. 10 P-748/2015 ni ne vodi u ime i za račun stečajne mase, pa Sud osporenim rješenjem očigledno odlučne činjenice nije pravilno i potpuno utvrdio, zbog čega osporeno rješenje treba preinačiti, odnosno poništiti.

6. Nadalje, s obzirom da niti Dino Markić a niti bilo koji drugi stečajni vjerovnik na ročištu održanom 05. 05. 2015.g. nisu predumjili troškove stečajnog postupka, a niti se izjasnili da bi ih predumjili u određenom roku, a niti su tražili da ih skupština vjerovnika i Sud ovlaste na vođenje navedenih parnica, **to je Sud u Zapisniku s tog ročišta konstatirao da su prisutni stečajni vjerovnici većinom glasova donijeli ODLUKU da se upućuje stečajni upravitelj ne preuzimati navedene sudske postupke koji se vode kod ovog suda pod brojem P-970/2012 i kod Općinskog suda u Splitu pod brojem Ovr-6418/14**, kao i ODLUKU da se neće predumjivati od strane stečajnih vjerovnika nikakva novčana sredstva za daljnji tijek ovog stečajnog postupka.

Dakle, Dino Markić nakon pravomoćnosti navedene Odluke skupštine vjerovnika više nije mogao uplaćivati predumjam za troškove stečaja, a niti ga je Sud mogao pozvati na plaćanje predumjma troškova postupka, a niti se ostvario bilo kakav uvjet za nastavak stečaja.

Slijedom navedenog, zahtijevamo da drugostupanjski Sud usvoji ovu žalbu i osporeno Rješenje preinači na način da odbije Prijedlog radi nastavka stečajnog postupka i naknadne diobe, odnosno da osporeno Rješenje poništi i vrati prvostupanjskom sudu radi donošenja nove odluke.

II. Stečajni vjerovnik IMEX BANKA d.d. predlaže da Sud, zbog svih razloga navedenih pod točkom I. žalbe, odustane od nastavljanja postupka radi naknadne diobe, te donese rješenje o zaključenju, odnosno obustavi ovog stečajnog postupka, a sukladno čl. 289. st. 3. u svezi sa čl. 293. st. 1. Stečajnog zakona.

Naime, u situaciji u kojoj iz Izvješća stečajnog upravitelja od 12. 01. 2018.g. proizlazi da:

- stečajni dužnik ne raspolaže nikakvom imovinom koja bi se mogla podijeliti vjerovnicima,
 - postoji procesna zapreka nastavka parnice P-970/2012, jer su je vjerovnici odlučili **ne** voditi i
 - se parnica P-748/2015 vodi radi utvrđenja, a ne radi isplate, i ne u ime stečajne mase,
- to je više nego očigledno da nije svrsishodno, a niti ekonomično nastaviti ovaj stečajni postupak, jer ne postoji aposlutno nikakva mogućnost prikupljanja imovine koja ulazi u stečajnu masu.

U situaciji u kojoj nema stečajne mase koja bi se podijelila vjerovnicima, nema logike ni svrhe niti nastaviti voditi parnicu P-748/2015 radi utvrđenja osnovanosti osporavanja utvrđene tražbine, jer i da Dino Markić uspije u toj parnici što će s njom postići kad nema stečajne mase?!? Dakle, i da uspije u parnici ni on a niti ostali stečajni vjerovnici neće se uspjeti više namiriti u stečaju.

Naprotiv, nastavljanje ovog stečajnog postupka samo može Sudu, stečajnoj masi i stečajnim vjerovnicima oduzeti dragocjeno vrijeme za rješavanje drugih značajnijih i kompliciranijih predmeta, te prouzročiti znatnu i teško nadoknadivu štetu.

Slijedom navedenog, stečajni vjerovnik predlaže kao uvodno.

U Splitu, 29. siječnja 2018. godine

IMEX BANKA d.d.

Denis Čivgin, predsjednik uprave

Hrvoje Glogolja, član uprave

